

مقبره هرمی شکل کنونی شوش دانیال متعلق به کوتیک این شوشیناک پادشاه معروف عیلامی است

این مطلب جالب در مقاله تابوت از دایره المعارف اسلام در مبحث تابوت نقل شده است: "مقارن ورود اسلام به ایران، تابوت دانیال نبی در شوش بسیار مورد احترام بود و اهل کتاب آن را در مجامع خود برده، گاه با توسل به آن، طلب باران می کردند. ابوموسی اشعری این تابوت را به همراه استخوانهای دانیال (و به گزارش ابن کثیر، ج ۱، جزء ۲، ص ۳۷-۳۸: پیکر سالم دانیال) در نهر شوش دفن کرد (اصطخری، ص ۹۲؛ ابن حوقل، ص ۲۵۵). به گفته مقدسی (ص ۴۱۷) مردم شوش و شوشتر برای این بدان معنی است که جنگ بر سر تابوت زرین یک پادشاه معروف تصاحب این تابوت، با هم اختلاف داشتند."

عیلامی بوده است که نامش با شهر شوش پیوند داشته است و از میان پادشاهان معروف عیلامی نام کوتیک این شوشیناک (کسی که از جانب شبان/خدای مردم شوش حمایت میشود، به اکدی پوزور این شوشیناک که در طی نیمه دوم سده بیست و دوم پیش از میلاد حکومت نموده) نزدیکترین نام به شوش دانیال (داور خدایی مردم شوش) است. لذا مسلم می نماید که مقبره هرمی شکل شوش دانیال به جای ویرانه زیگورات شده آن بنا شده است. آوازه و شهرت این پادشاه در عهد هخامنشیان به قدری بوده است که کورش/فریدون را با وی سنجیده اند چه طبق اسطوره شاهنامه پدر فریدون/کورش را تقدیم مارهای ضحاک (مردوک) نمودند و مسلم می نماید که این از معنی لفظی نام پدر کوتیک این شوشیناک یعنی شین پی ایش هوک (یعنی کسی که به مار اهدا شده است) بر خاسته است. می دانیم که کورش در آغاز در همین سرزمین انشان (سرزمین این شوشیناک، شوش) فرمانروایی می نموده است. از اینجاست که در تورات کورش سوم را در کتابهای دانیال نبی و ارمیا و اشعیا منجی و قوچ مرد خدا و شبان خدا نامیده اند. خود نام دانیال نبی تورات هم که در همان اوان فتح بابل توسط کورش در بابل به پیروزی میرسد در اساس اشاره به خود کورش (لفظاً یعنی قوچ کوهی) و وزیر و سردار او گائوبریاس (سنخونور) فاتح اصلی بابل و همچنین کوتیک این شوشیناک (یعنی کسی که از جانب شبان/خدا مردم شوش حمایت میشود) می باشد. در کتاب دانیال که پیشگوییایی است که بعداً به شکل ایما و اشاره از روی اخبار تاریخی و اساطیری قدیمی ساخته و پرداخته شده اند. ضمن روایات اساطیری که در قدیم نزد یونانیان هم شایع بوده گبریا/دانیال وزیر جنگ سیاس کورش با گوشهای بریده (=در اصل اشاره به نام مگوش=مغ) از اردوی کورش به درون حصار شهر بابل نزد بابلیها پناه می برد و با این ترفند دروازه دژ را بر روی سپاهیان کورش در خارج حصار باز می نماید. در تعبیر رؤیاهای پادشاه بابل توسط دانیال از دولتهای بابل و پارس و اشکانی و یونان/روم به ترتیب تحت نام چهار جانور توتمی آنها یعنی شیر (یا ببر=بوری اوستا)، پلنگ (=پارس)، خرس (=ارشک) و جانور هولناک (گرگ) یا وحش ده شاخ (مملکت ده سوی) نام برده شده است.

بقعه دانیال نبی در شهر شوش

درفش کاویانی

<http://derafsh-kaviyani.com/parsi/>

